

 <p>ИА БСА</p>	<p>Вътрешни правила на ИА БСА за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма</p>	<p>Версия: Ревизия :</p>	<p>1 2</p>
<p>Код на документа</p>	<p>BAS QR 33</p>	<p>Дата:</p>	<p>01.09.2020г.</p>
<p>Утвърдил</p>	<p>Заместник изпълнителен директор на ИА БСА: инж. Александър Радовски</p>		

ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА НА ИА БСА ЗА КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА

Неконтролирано копие след отпечатване!

Списък на измененията

№ по ред	Дата на изменение	Версия, ревизия	Причина за изменение	В сила от:
1.	01.09.2020 г.	Версия 1, Ревизия 2	Малки промени във Вътрешните правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма в Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“	01.09.2020 г.

Неконтролирано копие след отпускане!

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.
1. <i>Общи положения</i>	4
2. <i>Мерки срещу изпирането на пари и срещу финансирането на тероризма</i>	7
3. <i>Критерии за разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти</i>	8
4. <i>Вътрешна система по чл.42 от ЗМИП</i>	10
5. <i>Оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма и определяне на рисковия профил на клиентите</i>	11
6. <i>Извършване на комплексна проверка на клиентите</i>	14
7. <i>Опростена комплексна проверка</i>	16
8. <i>Разширена комплексна проверка</i>	17
9. <i>Идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация</i>	19
10. <i>Идентифициране на действителните собственици</i>	23
11. <i>Ред за използване на технически средства за предотвратяване и разкриване изпирането на пари и финансирането на тероризма</i>	24
12. <i>Изясняване произхода на средствата и източника на имущественото състояние</i>	25
13. <i>Условия и ред за събиране, съхраняване и разкриване на информация</i>	25
14. <i>Бази от данни и клиентски досиета</i>	27
15. <i>Обучение на служителите на ИА БСА</i>	28
16. <i>Заключителни разпоредби, приложения и примерни образци</i>	29

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) С настоящите Вътрешни правила се установяват условията и редът за събиране, обработване, съхраняване и разкриване на информация, свързана с дейността по контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм, определят се примерни критерии за разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти и се регламентират действията и отговорностите на служителите на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ (ИА „БСА“).

(2) Вътрешните правила имат за цел ефективното прилагане на мерките за превенция по Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ППЗМИП) за извършване на контрол и предотвратяване използването на финансовата система за изпирането на пари, както и организацията и контрола за изпълнението им, както и на тези, посочени в Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ).

(3) Тези правила включват компетентности и необходими изисквания за постигане на целта по ал. 2:

1. критерии за разпознаване на съмнителните операции или сделки и клиенти;
2. реда за използването на технически средства за предотвратяване и разкриване изпирането на пари и финансирането на тероризма;
3. система за вътрешен контрол върху изпълнението на задълженията, установени в ЗМИП, ЗМФТ и в актовете по прилагането им;
4. възможност за извършването на преглед от вътрешен одит;
5. възможност за извършването на независим одит, при който да се проверяват и оценяват правилата и процедурите, когато това е целесъобразно;
6. система за установяване, дали потенциален клиент, съществуващ клиент или действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, е видна политическа личност или свързано лице с видна политическа личност;
7. оценка на риска и определяне на рисковия профил на клиентите;
8. политики, механизми за контрол и процедури за ограничаване и ефективно управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма;
9. правила и организация за изпълнение на задълженията за изясняване произхода на средствата и източника на имущественото състояние;
10. условията и реда за събиране, съхраняване и разкриване на информация;
11. бази от данни и клиентските досиета, при съобразяване на установеното и документирано ниво на риска за клиентите и деловите взаимоотношения;

12. обучение на служителите на министерството;

13. други правила, процедури и изисквания.

Чл. 2. (1) Постигането на формулираните в чл. 1, ал. 2 цели се осъществява чрез прилагане на различни процедури за контрол и проверки.

(2) „Изпиране на пари“ по смисъла на тези правила и съгласно чл. 2 от ЗМИП, когато е извършено умишлено, е:

1. преобразуването или прехвърлянето на имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;

2. укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление;

3. придобиването, владението, държането или използването на имущество със знание към момента на получаването, че е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление;

4. участието в което и да е от действията по т. 1 - 3, сдружаването с цел извършване на такова действие, опитът за извършване на такова действие, както и подпомагането, подбуждането, улесняването или даването на съвети при извършването на такова действие или неговото прикриване.

(3) „Финансиране на тероризъм“ по смисъла на тези правила и съгласно параграф 1, т. 3 от ЗМФТ е: прякото или косвеното, незаконното и умишленото предоставяне и/или събиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси с намерение те да бъдат използвани или със съзнанието, че ще бъдат използвани изцяло или частично за извършване на тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготвяне към извършване на тероризъм, кражба с цел набавяне на средства за извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

(4) "Клиент" е всяко физическо или юридическо лице или друго правно образувание, което встъпва в делови взаимоотношения или извършва случайна операция или сделка с лице по чл. 4.

Чл. 3. (1) При изпълнение на своите задължения, всички служители на ИА „БСА“ отговарят за спазването на вътрешните правила при съмнение или узнаване за изпиране на пари, наличие на средства с престъпен характер или финансиране на тероризъм.

(2) Изпълнителният директор определя със своя заповед служители, които да осъществяват функции по ЗМИП и настоящите вътрешни правилата.

(3) Служителите по чл. 3, ал. 2:

1. изготвят оценка на риска, методологии за установяване на рисков профил на клиента и прилагане на мерки спрямо клиенти с висока степен на риска;
2. установяват, проучват и уведомяват за съмнителни операции и сделки и др.;
3. изготвят годишен план за въвеждащо и продължаващо обучение на служителите на ИА „БСА“;
4. изпълняват и други функции, произтичащи от ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите вътрешни правила.

(4) Вътрешният контрол по изпълнение на задълженията по ЗМИП, ППЗМИП и настоящите вътрешни правила се осъществява от Изпълнителния директор или определен с негова заповед служител, заемащ висша ръководна длъжност.

(5) Изпълнителният директор уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, с писмо по утвърден образец (Приложение № 18), за лицето, което осъществява вътрешния контрол. Задълженията на служителя възникват след уведомяването.

Чл. 4. (1) Основни задължения на лицето, определено да осъществява вътрешния контрол по изпълнение на задълженията по ЗМИП и ППЗМИП:

1. прилага мерките за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма;
2. разработва вътрешни документи и процедури за предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма;
3. поддържа актуална информация за сделки или операции, които са сложни или необичайно големи, извършват се по необичайни схеми, нямат явна икономическа или законна цел или същата не съответства на наличната за клиента информация;
4. упражнява непосредствен контрол по отношение на служителите за прилагане на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма;
5. организира обучението на служители, имащи отношение към изпълнението на създадената от задълженото лице вътрешна организация, за повишаване на тяхната квалификация при прилагане на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма;
6. съдейства в процеса по оценка на риска и надеждността на клиентите;
7. участва в процеса по идентифициране на рисковите фактори и оценка на риска от изпирането на пари и финансиране на тероризма;

8. осъществява връзка с дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ и с други компетентни институции;

9. при съмнение за изпиране на пари и финансиране на тероризъм, разкрива събраната информация за конкретните клиенти, операции и/или сделки на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(2) Персонална отговорност за неизпълнение на прилагането на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм се носи от конкретните служители на министерството, допуснали нарушението на нормативната уредба.

Чл. 5. За осъществения вътрешен контрол за изпълнение на задълженията по ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ се попълва чек-лист по образец Приложение № 7.

РАЗДЕЛ II

МЕРКИ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ И СРЕЩУ ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА

Чл. 6. Мерките за превенция на изпиране на пари в ИА „БСА“ са:

1. комплексна проверка на клиентите;
2. събиране и изготвяне на документи и друга информация при условията и по реда на ЗМИП;
3. съхраняване на събраните и изготвените за целите на ЗМИП документи, данни и информация;
4. оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма;
5. разкриване на информация относно съмнителни операции, сделки и клиенти;
6. разкриване на друга информация за целите на ЗМИП;
7. контрол върху дейността на задължените субекти;
8. обмен на информация и взаимодействие на национално равнище, както и обмен на информация и взаимодействие между дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, звената за финансово разузнаване на други държави и юрисдикции, както и с компетентните в съответната сфера органи и организации на други държави.

Чл. 7. (1) Мерките срещу финансиране на тероризма са:

1. блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;
2. забрана за предоставяне на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;

(2) Блокирането на финансови средства по ал. 1, т. 1 има действие на заповест или възбрана.

Чл. 8. Лицето по чл. 3, ал. 4 от ЗМИП е длъжно при съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход да уведоми незабавно дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, преди извършване на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. Уведомяването се извършва с писмо по образец (Приложение № 13).

РАЗДЕЛ III

КРИТЕРИИ ЗА РАЗПОЗНАВАНЕ НА СЪМНИТЕЛНИ ОПЕРАЦИИ, СДЕЛКИ И КЛИЕНТИ

Чл. 9. Съгласно настоящите вътрешни правила, общите критерии за съмнителни операции са:

1. необичайни условия и сложност на операцията;
2. без икономическа и законова обосновааност;
3. трансфер от или за държава от списъка на рисковите държави съгласно регламенти и списъци (Приложение № 10);
4. наредител на операцията е гражданин на държава от списъка на рисковите държави.

Чл. 10 Съгласно настоящите вътрешни правила, общите критерии за съмнителни сделки са:

1. сделки или управление на парични средства и ценности с неясен или недоказан произход;
2. дарения, когато характерът или мащабите на дарението не съответстват на реалните му цели;
3. извършване на плащания в брой в нарушение на разпоредбите на Закона за ограничаване на плащанията в брой
4. представяне на документи, чиято автентичност поражда съмнения, или представяне на документи с противоречиво съдържание;
5. извършване от един клиент или от няколко свързани лица на няколко сделки в рамките на един ден, за суми, близки до прага за извършване на идентификация по чл. 11 от ЗМИП;
6. придобивни сделки за кратък период от време, при които сумарната стойност на обявената цена явно надвишава обявените от приобретателя доходи и печалби;
7. погасяване на фиктивни задължения или деклариране на фиктивни сделки, включително фиктивен внос или износ;
8. явно завишени/занижени стойности на стоки, които се внасят или изнасят.

Чл. 11 Съгласно настоящите вътрешни правила, общите критерии за съмнителни клиенти са:

1. клиент, който предлага като гаранция за изпълнение по обществена поръчка гаранция от офшорна банка;
2. нареждане от страна на изпълнители за извършване на преводи на дължими плащания по ОП към банкови сметки в чужбина, без да са налице изискванията за такива преводи, особено когато се нарежда плащане по сметка в банка в офшорна зона;
3. клиент, който показва нежелание да даде пълна информация или представя документи, чиято автентичност поражда съмнение при извършване на сделката;
4. физически, юридически лица или пълномощник чиито документи за идентификация изглеждат неясни или автентичността им поражда съмнения;
5. лица за които се знае от медиите и други източници или се предполага, че се занимават с незаконна дейност;
6. клиент, който посочва като адрес виртуален офис, адреса на трето лице или адресът за кореспонденция не съществува;
7. клиент, който действа от името или за сметка на трето лице, когато няма основателна причина или логично обяснение за това, особено при повтарящи се операции.

Чл. 12 Съмнителни клиенти по отношение на финансирането на тероризма са и всички физически, юридически лица, групи и организации, фигуриращи в списъка по чл. 5 от ЗМФТ (Приложение № 15):

1. лица срещу които е образувано наказателно производство за тероризъм, финансирането му, набиране и обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, незаконно пребиваване в страната, както и явно подбуждане към извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс;
2. лица, за които има достатъчно данни, че осъществяват дейност, свързана с тероризъм;
3. лица, посочени от компетентните органи на друга държава.

Чл. 13. Служителите на ИА „БСА“ следва да уведомяват лицата по чл. 3, ал. 2 и/или ал. 4 и извън изброените случаи по този раздел , когато възникне съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм.

РАЗДЕЛ IV

ВЪТРЕШНА СИСТЕМА ПО ЧЛ. 42 ОТ ЗМИП

Чл. 14. (1) Вътрешните системи по чл. 42 от ЗМИП по своята същност позволяват да се установи дали потенциален клиент, съществуващ клиент или действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, е лице по чл. 36

от ЗМИП - видни политически личности в Република България, в друга държава членка или в трета държава, или в международни организации или са свързани с такива видни политически личности.

(2) Вътрешните системи могат да се основават на един или повече от следните източници на информация:

1. информация, получена чрез прилагане на мерките за разширена комплексна проверка;

2. писмена декларация, изискана от клиента, с цел установяване дали лицето попада в някоя от категориите по чл. 36 от ЗМИП (Приложение № 1);

3. информация, получена чрез използването на вътрешни или външни бази от данни.

(3) Декларацията по ал. 2 , т. 2 за видна политическа личност може да се подаде и чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, в съответствие със Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(4) Прилагат поне два от способите, посочени по-горе, за да установи дали клиентът или действителният собственик е видна политическа личност или свързано с него лице, когато:

1. е от държава, за която е налична информация за високи нива на корупция¹, или от държава - обект на санкции, ембарго или подобни мерки от страна на Европейския парламент и от Съвета или от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, както и в случаите на конкретни указания от страна на Европейския съюз или Организацията на обединените нации;

2. е със структура на собственост, която включва номинални собственици и управители или по друг начин затруднява установяването на действителните собственици и/или предполага анонимност;

3. при липса на реална дейност в страната;

4. при частично съвпадение на идентификационните данни с тези на лица, за които е налична негативна информация в бази данни² или информация от открити източници;

5. в други случаи на установен по-висок риск.

¹ Индекси на възприятията за корупция; Доклади на страните от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за прилагането на конвенцията на ОИСР за борба с подкупите; Информация и насоки от държавни органи; Информация от браншови организации или международни стандартизиращи органи, публично достъпни доклади и изследвания и др.; FATF – Financial Action Task Force, Европейска комисия

² Информация от база данни на: World-Check, Icar и др.

(5) За встъпване в делови взаимоотношения с лица, за които е установено, че са видни политически личности или свързани с тях лица се изисква одобрение от лицето по чл. 3, ал. 4 (Приложение № 8).

(6) В случаите, при които след установяване на делови взаимоотношения се установи, че клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, попада в категорията видни политически личности или свързани с тях лица, продължаването на деловите взаимоотношения може да стане само след одобрение от лицето по чл. 3, ал. 4.

РАЗДЕЛ V

ОЦЕНКА НА РИСКА ОТ ИЗПИРАНЕ НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕ НА ТЕРОРИЗМА И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РИСКОВИЯ ПРОФИЛ НА КЛИЕНТИТЕ

Чл. 15. (1) Изготвянето на оценка на риска има за цел да се установят, разберат и оценят рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, в съответствие с чл. 98 и 99 от ЗМИП.

(2) При изготвяне и актуализиране на оценките на риска се съобразяват и отразяват резултатите от националната оценка на риска по чл. 95, ал. 1 от ЗМИП, както и резултатите от наднационалната оценка на риска и препоръките на Европейската комисия по чл. 95, ал. 2 от ЗМИП.

(3) В случай на несъобразяване с описаното в ал. 2, лицата по чл. 3, ал. 2 и ал. 4 са длъжни в 14-дневен срок да уведомят за решението си дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. Уведомлението следва да е мотивирано.

(4) За изготвяне на оценката на риска лицата по чл. 3, ал. 2 използват методика за оценка на риска от изпирането на пари и финансирането на тероризма, като отчитат рисковите фактори по чл. 16-20 от ППЗМИП. Примерна методика и матрица за определяне на рисковия профил се съдържат в Приложение № 17.

(5) Оценката на риска се актуализира периодично /на две години/, документираща се и се съхранява по реда на ЗМИП и следва да е достъпна за дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС.

(6) Оценката на риска се актуализира и в следните случаи:

1. при настъпване на значителна промяна на предоставяните или използваните продукти, услуги и механизми за доставка или по отношение на клиентите и географските фактори;

2. при установени от дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС в рамките на контролната дейност нарушения на ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП, които се отразяват негативно на извършената оценка на риска;

3. при настъпване на други събития или възникването на други фактори, които биха могли да имат съществено значение за общото ниво на риск, произтичащ от дейността на МИ.

(7) В оценката се отчитат съответните рискови фактори по отношение на клиентите, държавите или географските зони, предлаганите продукти и услуги, извършваните операции и сделки или механизмите за доставка. Въз основа на изготвените оценки на риска лицата по чл. 3 , ал. 2 определят рисковия профил на клиента и на деловото взаимоотношение с него и прилагат мерките по ЗМИП в съответствие с определения рисков профил.

(8) В зависимост от идентифицираното ниво на риск, МИ прилага следните мерки за комплексна проверка:

Нисък риск	Опростена комплексна проверка
Умерен (среден) риск	Комплексна проверка
Съществен (Висок) риск	Разширена комплексна проверка
Много съществен (неприемлив) риск	Лицето не се приема за клиент

(9) Таблицата за оценка на риска спрямо клиента се изготвя от служителите по чл. 3, ал. 2, въз основа на събраната от клиента информация, както и от извършените проверки и/или използвани вътрешни и външни база данни.

(10) След попълване на таблицата по ал. 8 се изгражда рисков профил на клиента, според оценката на риска. Оценката на риска на клиента, вкл. отчетените рискови фактори се документират и съхраняват, съгласно изискванията на ЗМИП.

(11) В случаите, при които се установи, че нивото на риска, което произтича от установяването на делово взаимоотношение или от извършването на случайна сделка или операция е „високо“, се прилагат следните мерки:

1. изискване и/или събиране на по-голям обем от данни, документи и информация;
2. изискване на данни, документи и информация от различни източници с цел съпоставяне, събиране и/или проверка на вече събрани данни, документи и информация;
3. съобразяване честотата на извършване на действията по т. 1 и 2 с установеното ниво на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, като при „висок риск“ периодът е веднъж на 3 месеца, а при „среден риск“ – веднъж на 12 месеца;
4. изясняване на източниците на имущественото състояние на клиента (при „висок риск“) (Приложение № 9);
5. изискване на референции от контрагенти на клиента или от други лица, които са задължени субекти по ЗМИП;
6. възлагане на проучване или предприемане на други необходими за целта действия на лица, ползващи се с добра репутация и притежаващи доказана експертиза и

практически опит в сферата на превенцията и предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

7. предприемане на други действия, преценени като подходящи.

(12) Предложението за прилагане на мерките по ал. 1 се извършва от лицата по чл. 3, ал. 2.

(13) Мерките може да се прилагат и при „средно“ ниво на риск, което произтича от установяването на делово взаимоотношение или от извършването на случайна сделка или операция. Преценката за конкретните мерки, които да се приложат се извършва от лицата по чл. 3, ал. 2.

Чл. 16. (1) При установяване на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента, служителите по чл. 3, ал. 2 в допълнение към оценката на рисковете по глава втора, раздел I от ППЗМИП вземат предвид и оценката на рисковете по чл. 30 от ППЗМИП.

(2) За целите на ограничаване на рисковете, свързани с дистанционния характер на извършваните действия по идентифициране и проверка на идентификацията по ал. 1 на клиентите физически лица, както и на законните представители, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, и рисковете, свързани с държавите и географските зони, в които се намира подлежащото на идентифициране физическо лице се въвеждат вътрешни системи за контрол.

Чл. 17. При необходимост, на база оценка на риска и утвърдения стратегически план за дейността на дирекция „Вътрешен одит“, дирекцията да извършва преглед за съответствие на настоящите правила с нормативните изисквания.

Чл. 18. Възможност за извършване на независим одит, при който да се проверяват и оценяват правилата, процедурите и изискванията по чл.101, ал. 2 от ЗМИП, когато това е целесъобразно.

РАЗДЕЛ VI

ИЗВЪРШВАНЕ НА КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА КЛИЕНТИТЕ

Чл. 19. (1) В ЗМИП и ППЗМИП са уредени общи правила при прилагане мерките за комплексната проверка, особени правила и изключения при прилагане мерките за комплексната проверка, правила за опростена комплексна проверка и такива за разширена комплексна проверка.

(2) Комплексната проверка на клиентите включва:

1. идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници;
2. идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание на служителите по чл. 3, ал. 2 да приемат за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента;
3. събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента, в предвидените в ЗМИП случаи;
4. изясняване на произхода на средствата в предвидените в ЗМИП случаи;
5. текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, извършвани през цялото времетраене на тези взаимоотношения, доколкото те съответстват на рисковия профил на клиента и на събраната при прилагане на мерките по т. 1 - 4 информация за клиента и/или за неговата стопанска дейност, както и своевременно актуализиране на събраните документи, данни и информация.

Чл. 20. В случаите, при които поради характера на случайната операция или сделка нейната стойност не може да бъде определена към момента на извършването ѝ, мерките за комплексна проверка на клиента се прилагат не по-късно от момента, в който стойността на операцията или сделката бъде определена, ако тя е равна или надвишава:

1. левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо от начина, по който се извършва плащането, и дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции;
2. левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции.

Чл. 21. (1) Мерките за комплексна проверка се прилагат в следните случаи:

1. установяване на делови взаимоотношения (преди сключване на договор);
2. извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции;
3. извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции;

4. извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка, която представлява превод на средства съгласно чл. 3, т. 9 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ, L 141/1 от 5 юни 2015 г.), на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 1000 евро или тяхната равностойност в друга валута.

5. при всеки случай на съмнение за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход независимо от стойността на операцията или сделката, рисковия профил на клиента, условията за прилагане на мерките за комплексна проверка или други изключения, предвидени в този закон или в правилника за прилагането му.

(2) В случаите, при които поради характера на случайната операция или сделка нейната стойност не може да бъде определена към момента на извършването ѝ, мерките за комплексна проверка на клиента се прилагат не по-късно от момента, в който стойността на операцията или сделката бъде определена, ако тя е равна или надвишава:

1. левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо от начина, по който се извършва плащането, и дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции;

2. левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции.

Чл. 22. Предвидените в чл. 10, т. 1 и т. 2 ЗМИП мерки за комплексна проверка се прилагат преди установяване на делови взаимоотношения или извършване на операция или сделка. Мерките за комплексна проверка на клиентите се прилагат и винаги, когато възникне съмнение за верността, актуалността или адекватността на представените идентификационни данни за клиентите и за техните действителни собственици, или когато се получи информация за промяна в тях.

РАЗДЕЛ VII

ОПРОСТЕНА КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА

Чл. 23. Мерки за опростена комплексна проверка се прилагат само ако са изпълнени следните кумулативни условия:

1. прилагането на такива мерки не попада в условията на среден или висок риск, посочени в националната оценка на риска;

2. прилагането на такива мерки се основава на идентифицирани области с нисък риск;

3. събрана е достатъчно информация, която дава достатъчно основания да смята, че конкретната операция или сделка или деловите взаимоотношения с клиента са с нисък риск;

4. конкретният случай не попада в случаите, при които е задължително прилагането на мерки за разширена комплексна проверка по ЗМИП;

5. прилагането на такива мерки не пречи на извършването в достатъчна степен на текущо наблюдение на деловите взаимоотношения или на операциите и сделките, с оглед на установяване на случаи на сложни или необичайно големи сделки или операции, както и сделки и операции, които нямат явна икономическа или законна цел или на случаи, които следва да се докладват на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ по реда от настоящите правила (чл. 72 от ЗМИП);

6. в конкретния случай не е налице съмнение за изпиране на пари, финансиране на тероризъм или за наличие на средства с престъпен произход;

7. предприети са достатъчни мерки за установяване и оценка на риска и изпълнението на условията по т. 1 - 6;

8. предварително е уведомена дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за идентифицираните категории клиенти, продукти и услуги с по-нисък риск и за намерението да се прилагат опростени мерки за комплексна проверка спрямо тях.

Чл. 24. Опростената комплексна проверка на клиентите изисква прилагането на всички мерки за комплексна проверка при съобразяване на степента и обема на тяхното прилагане с нивото на риск чрез прилагане на една или повече от следните мерки:

1. събиране на необходимите данни за идентификация на физическото лице съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗМИП, които са проверени по реда на чл. 55, ал. 1 от ЗМИП (независимо дали е снето, или не копие от документа за самоличност);

2. проверка на идентификацията по време на или след установяване на делови взаимоотношения – при наличието на условия за ограничаване на риска;

3. съобразяване на честотата на извършване на идентификация и проверката на идентификацията спрямо съществуващи клиенти с нивото на риск;

4. съобразяване на честотата на текущия мониторинг с нивото на риск;

5. установяване на целта и характера на деловите взаимоотношения на базата на наличните данни за операциите на клиента и вида на взаимоотношенията с него, или ограниченията на конкретния продукт или услуга;

6. приемане на установен произхода на средствата на клиента при наличие на достатъчно косвени индикации за произхода на средствата;

Чл. 25. (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 от ЗМИП не могат да прилагат мерките за опростена комплексна проверка по този раздел спрямо лица от високорискови трети държави по чл. 46, ал. 3 от ЗМИП (Приложение № 10);

(2) За прилагане на мерки за опростена комплексна проверка по реда на този раздел се изисква одобрение от лицето по чл. 3, ал. 4 (Приложение № 16).

РАЗДЕЛ VIII

РАЗШИРЕНА КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА

Чл. 26. Мерките за разширена комплексна проверка се прилагат в следните случаи:

1. при встъпване в делови взаимоотношения с лицата по чл. 27 и в хода на такива взаимоотношения, както и при извършване на случайна операция или сделка с физически лица, юридически лица и други правни образувания, установени във високорискови трети държави (високорискови трети държави са държавите, които не прилагат или прилагат непълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари и са определени като такива от Европейската комисия);

2. при продукти, операции и сделки, които биха могли да доведат до анонимност и по отношение на които не са предвидени допълнителни мерки по ЗМИП или настоящите правила;

3. при нови продукти, бизнес практики и механизми за доставка, когато същите са оценени като високорискови;

4. във връзка с нови технологии при нови или вече съществуващи продукти, бизнес практики и механизми за доставка, когато същите са оценени като високорискови;

5. при сложни или необичайно големи сделки или операции, както и операции и сделки без явна икономическа или законна цел;

6. във всички други случаи, при които по реда на ЗМИП и настоящите правила е установен по-висок риск от изпиране на пари.

Чл. 27. (1) Мерки за разширена комплексна проверка се прилагат по отношение на потенциални клиенти, съществуващи клиенти и действителни собственици на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, които са видни политически личности в Република България, в друга държава членка, в трета държава или в международни организации, както и по отношение на потенциални клиенти, съществуващи клиенти и действителни собственици на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, които са свързани с такива видни политически личности.

(2) „Видни политически личности“ по смисъла на ал. 1 са физически лица, които изпълняват или на които са били поверени следните важни обществени функции:

1. държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри или помощник-министри;

2. членове на парламенти или на други законодателни органи;

3. членове на конституционни съдилища, на върховни съдилища или на други висши органи на съдебната власт, чиито решения не подлежат на последващо обжалване освен при изключителни обстоятелства;

4. членове на сметна палата;

5. членове на управителни органи на централни банки;

6. посланици и управляващи дипломатически мисии;
7. висши офицери от въоръжените сили;
8. членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия и търговски дружества с едноличен собственик - държавата;
9. кметове и заместник-кметове на общини, кметове и заместник-кметове на райони и председатели на общински съвети;
10. членове на управителните органи на политически партии;
11. ръководители и заместник-ръководители на международни организации, членове на управителни или надзорни органи в международни организации или лица, изпълняващи еквивалентна функция в такива организации.

(3) Категориите, определени в ал. 2, т. 1 – 7, включват съответно и доколкото е приложимо длъжности в институциите и органите на Европейския съюз и в международни организации.

(4) Категориите, определени в ал. 2, т. 1 - 8, не включват длъжностни лица на средно или по-ниско ниво.

(5) За целите на ал. 1 за „свързани лица“ се смятат:

1. съпрузите или лицата, които живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;
2. низходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които низходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;
3. възходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които възходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;
4. роднините по сребрена линия от втора степен и техните съпрузи или лицата, с които роднините по сребрена линия от втора степен живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;
5. всяко физическо лице, за което се знае, че е действителен собственик съвместно с лице по ал. 2 на юридическо лице или друго правно образувание или се намира в други близки търговски, професионални или други делови взаимоотношения с лице по ал. 2;
6. всяко физическо лице, което е едноличен собственик или действителен собственик на юридическо лице или друго правно образувание, за което се знае, че е било създадено в полза на лице по ал. 2.

Чл. 28. При установяване на сделки или операции по чл. 26, т. 1 служителите по чл. 3, ал. 2 събират информацията относно съществените елементи и стойността на операцията или сделката, съответните документи и другите идентификационни данни. Служителите по чл. 3, ал. 2 документират своята преценка относно наличието на условия за докладване и уведомяване по реда на чл. 72 от ЗМИП (Приложение № 13) в резултат на събраната информация.

РАЗДЕЛ IX**ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА КЛИЕНТИ И ПРОВЕРКА НА ТЯХНАТА ИДЕНТИФИКАЦИЯ**

Чл. 29. (1) Идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията се извършват чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, като за събраната информация може да се използва чек-лист за идентификация на клиент по образец (Приложение № 5).

Чл. 30. (1) Основни изисквания и принципи за идентификацията са: идентифицирането на клиент и на действителен собственик на клиент - юридическо лице, на представител, на трето лице, от името и за сметка на което е извършена дейността или сделката, както и проверката на тяхната идентификация се извършва чрез използване на документи, данни или информация от независим източник.

(2) Идентификацията и проверката на идентификацията може да се извършат чрез изискване на допълнителни документи, потвърждаване на идентификацията от друго лице или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в страна - членка на Европейския съюз или по друг подходящ начин, който дава достатъчно основание да се приеме идентифицирането на клиента за надеждно извършено.

Чл. 31. (1) Идентифициране на физически лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. При идентифицирането на физически лица се събират данни за:

1. имената;
2. датата и мястото на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. всяко гражданство, което лицето притежава;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес.
6. при встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието му в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, чрез попълване на въпросник или по друг подходящ начин.

(2) Когато в официалния документ за самоличност на физическо лице не се съдържат всички данни, необходими за идентификацията, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на лицето.

(3) При встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието му в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден или независим източник чрез попълване на въпросник (Приложение № 3) или по друг подходящ начин, с оглед събирането на информация.

Чл. 32. (1) Идентифициране на юридически лица се извършва чрез събиране на следните данни:

1. наименование;
2. правноорганизационна форма;
3. седалище;
4. адрес на управление;
5. адрес за кореспонденция;
6. актуален предмет на дейност;
7. цел и характер на деловите взаимоотношения, случайната операция или сделка;
8. срок на съществуване;
9. контролни органи, органи на управление и представителство;
10. вид и състав на колективния орган на управление;
11. основно място на търговска дейност.

(2) Идентифицирането на юридическите лица и другите правни образувания се извършва чрез изискване на следните документи:

1. Юридически лица, регистрирани в Търговски регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) - снемане на справка от регистъра, в която са видни изброените по-горе данни.

2. Юридически лица, които не са регистрирани в ТРРЮЛНЦ – представяне на оригинал или нотариално заверено копие на следните документи:

- официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние;
- устав, учредителен договор, учредителен акт или от друг документ, необходим за установяване на данните, посочени по-горе.

(3) При идентифициране на юридическо лице, на база на извършване на справка в ТРРЮЛНЦ, предприетите действия следва да бъдат документирани (на хартия или електронно, в зависимост от организацията на работа) по начин, от който са видни:

1. датата и часа на извършване на справката;
2. лицето, извършило справката;
3. последната дата на актуализация по партидата на юридическото лице в регистъра;
4. данните за лицето, изброени по-горе;
5. други данни и информация, необходими за целите на идентифицирането.

(4) При електронно документирание, следва да не е разрешено:

1. промяна на поредността на предприетите действия;
2. неправомерно изтриване на справката;
3. неправомерно изменение на справката.

(5) При встъпване в отношения с юридическо лице е необходимо да се изиска и предостави от представител на дружеството заверено копие от лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация, в случаите, когато дадена дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистрация.

(6) Идентифицирането на представляващите/пълномощниците се извършва чрез събиране на данни и представяне на документи. Данните за физическото лице се събират чрез предоставяне на официален документ за самоличност, който трябва да бъде с валиден срок и снимка на лицето. Задължително се сема и съхранява копие от предоставения документ. При идентифицирането на физически лица се събират данните, посочени в чл. 31.

Чл. 33. (1) Когато операцията или сделката се извършва чрез представител следва да бъдат предоставени доказателства за представителната власт на лицето. В допълнение, представителят и представляваният следва да бъдат идентифицирани по реда, предвиден за идентификация на физическо лице.

(2) Когато операцията или сделката се извършва чрез трето лице – приносител на документа следва да се идентифицира третото лице – приносител на документа по реда, предвиден за идентификация на физическо лице.

(3) Когато операцията или сделката се извършва от името и/или за сметка на трето лице без упълномощаване следва да се идентифицира третото лице, от името и/или за сметка на което е извършена операцията или сделката и лицето, извършило операцията или сделката по реда, предвиден за идентификация на физическо лице.

(4) При встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието му в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден или независим източник чрез попълване на въпросник (Приложение № 3) или по друг подходящ начин, с оглед събирането на информация.

Чл. 34. (1) Проверката на събраните идентификационни данни се извършва чрез използването на един или повече от следните способности:

1. изискване на допълнителни документи;
2. потвърждаване на идентификацията от друго задължено лице по чл. 4 от ЗМИП или от лице, което следва да прилага мерки срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма в друга държава членка или в трета държава, законодателствата на които съдържат изисквания, съответстващи на разпоредбите на ЗМИП и ЗМФТ;
3. извършване на справки в електронни страници и бази данни на местни и чуждестранни компетентни държавни и други органи, предоставени за публично ползване

за целите на проверката на валидността на документи за самоличност и на други лични документи или на проверката на други данни, събрани при идентификацията;

4. извършване на справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени, дружествени и други регистри;

5. установяване на изискване първото плащане по операцията или сделката да се осъществи чрез сметка, открита на името на клиента, в кредитна институция от Република България, от друга държава членка или от банка от трета държава, чието законодателство отговаря на изискванията на ЗМИП;

6. повторно изискване на представените при извършване на идентификацията документи и проверка за наличие на промяна в идентификационните данни - при проверка на идентификацията в хода на вече установени делови взаимоотношения, когато идентификацията е била извършена при встъпването в такива отношения;

7. друг способ, който дава основание да се приеме, че идентифицирането на клиента е надеждно извършено.

(2) Предприетите по ал.1 действия се документират, като в документите за извършената проверка на идентификацията задължително се съдържа и информация относно датата и часа на нейното извършване, както и имената и длъжността на служителя, който я е извършил.

РАЗДЕЛ X

ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ

Чл. 35. (1) Идентифицирането на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание се извършва чрез събирането на следните справки и документи:

1. справка от съответния регистър и/или удостоверение, договор или друг валиден документ според законодателството на юрисдикцията, в която са регистрирани, изходящ от централен регистър или от регистриращ агент, от който е видно кои са действителните собственици на клиента (при клиенти с номинални директори, номинални секретари или номинални собственици на капитала);

2. документите и справките по чл. 54, ал. 1 и 2 от ЗМИП, както и други документи, от които да са видни действителният собственик, характерът и видът на собствеността или контролът съгласно § 2 от допълнителните разпоредби на ЗМИП, както и да няма съмнение, че лицето, за което е получена информация по т. 1, е актуалният действителен собственик;

3. декларация, съгласно (Приложение № 2), в случаите когато същият не може да бъде установен от справка в съответния регистър или чрез други документи.

(2) За всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент, се извършват действията, посочени в чл. 31.

Чл. 36. За клиентите, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на Глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (всеки акционер - физическо лице, с право на глас по-голямо или равно на 5 на сто или число, кратно на 5 на сто от броя на гласовете в общото събрание на дружеството) или аналогична информация в съответствие с аналогичния/еквивалентния закон в съответната държава, когато се касае за дружества, чиито акции се търгуват на регулиран пазар извън Република България.

Чл. 37. (1) Служителите по чл. 3, ал. 2 са длъжни да установят дали клиентът действа от свое име и за своя сметка, или от името и/или за сметка на трето лице. Когато операцията или сделката се извършва чрез представител, същите изискват доказателства за представителната власт и идентифицират представителя и представлявания.

(2) Когато операцията или сделката се извършва от името и/или за сметка на трето лице без упълномощаване, служителите по чл. 3, ал. 2 извършват идентифициране и проверка на идентификацията на третото лице, от името и/или за сметка на което е извършена операцията или сделката, и лицето, извършило операцията или сделката.

(3) При съмнение, че лицето, което извършва операция или сделка, не действа от свое име и за своя сметка, лицето по чл. 3, ал. 4 е длъжно да извърши уведомяването по чл. 72 от ЗМИП и да предприеме подходящи мерки за събиране на информация за идентифициране и проверка на идентификацията на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката.

РАЗДЕЛ XI

РЕД ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ НА ТЕХНИЧЕСКИ СРЕДСТВА ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА

Чл. 38. (1) При идентифициране на рисковете, свързани с клиента и неговия действителен собственик, се допуска да се използват технически средства с цел отчитане на рисковите фактори, свързани със:

1. Стопанската или професионалната дейност на клиента и на действителния собственик;
2. Репутацията на клиента и на действителния собственик;
3. Вида и поведението на клиента и на действителния собственик на клиента.

(2) При използването на технически средства трябва да се осигури специализирана компютърна защита при работа със софтуери/регистри на министерството.

(3) Технически средства могат да бъдат използвани за:

1. идентифициране на сделки или операции, които надвишават суми в размер над левовата равностойност на 15 000 евро;

2. идентифициране на лица, фигуриращи в списъците с имената и данните за самоличността на всички лица, групи и образувания, по отношение на които действат финансови ограничения, съгласно чл.46 от ЗМФТ;

3. предотвратяване и разкриване на изпиране на пари в случаите, когато е установен потенциален висок риск при отношения с клиент или дадена операция или сделка.

РАЗДЕЛ XII

ИЗЯСНЯВАНЕ ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА И ИЗТОЧНИКА НА ИМУЩЕСТВЕНОТО СЪСТОЯНИЕ

Чл. 39. (1) Произходът на средствата се изяснява чрез прилагане на поне два от изброените в чл. 66 от ЗМИП способности както следва:

1. събиране на информация от клиента за основната му дейност, включително за действителния и очаквания обем на деловите взаимоотношения и на операциите или сделките, които се очаква да бъдат извършвани в рамките на тези взаимоотношения, чрез попълване на въпросник или по друг подходящ начин;

2. събиране на друга информация от официални независими източници - данни от публично достъпни регистри и бази от данни и други;

3. използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на този или други закони и подзаконови нормативни актове, включително Валутния закон, която да показва ясен произход на средствата;

4. използване на информация, обменяна в рамките на групата, която да показва ясен произход на средствата, когато е приложимо;

5. проследяване на паричните потоци в рамките на установените делови взаимоотношения с клиента, при което да е виден ясен произход на средствата, когато е приложимо.

(2) Изясняване произхода на средствата чрез писмена декларация (Приложение № 4) се допуска, само при невъзможност за изясняване на произхода на средствата след изчерпване на способите по ал. 1, както и в случаите, при които прилагането на поне два от способите по чл. 66 от ЗМИП е довело до противоречива информация.

(3) Информацията по ал. 1 и ал. 2 се документира и съхранява при условията на раздел XIII .

РАЗДЕЛ XIII

УСЛОВИЯ И РЕД ЗА СЪБИРАНЕ, СЪХРАНЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 40. Събирането на информация при съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход, както и за операциите и сделките се извършва при условията и по реда на ЗМИП, ППЗМИП и тези правила.

Чл. 41. Когато възникне съмнение за изпиране на пари, лицата по чл. 3, ал. 2 са длъжни да извършат идентификация на клиента и допълнително да съберат информация относно съществени елементи и размера на сделката. Лицата попълват доклад за съмнителна операция и го отразяват в специален дневник съгласно чл. 52 от ППЗМИП (Приложение № 14).

Чл. 42. Дневникът по чл. 52, ал. 1 от ППЗМИП съдържа:

1. всяко съобщение от лицата по чл. 3, ал. 1 за възникнало съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход независимо от начина, по който е направено съобщението, заедно със заключение относно необходимостта от уведомяване за възникналото съмнение по реда на чл. 72 от ЗМИП;

2. заключение относно целта и характера на операциите или сделките, които попадат в обхвата на чл. 35, т. 6 от ЗМИП, както и заключение за наличието на съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход.

Чл. 43. Дневникът по чл. 52, ал. 1 от ППЗМИП се прошнурова, номерира и заверява с подписа на лицата по чл. 3, ал. 2 и с печата на МИ. Дневникът може да се поддържа и в електронен вид или информацията може да се съхранява по друг начин чрез вътрешните системи, ако отговаря на императивно зададените изисквания в чл. 52 ал. 4 от ППЗМИП.

Чл. 44. При уведомяването на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ лицата по чл. 3, ал. 2 водят преписка, в която се събират и подреждат по реда на тяхното постъпване всички документи, имащи отношение към извършените от тях действия, свързани със съобщението или съответните операции и сделки.

Чл. 45. По искане на компетентните органи, може да се събира допълнителна информация относно операции, сделки и клиенти.

Чл. 46. Събраната информация (данните за клиентите и документите за извършените сделки и операции, както и документите, свързани с установяване и поддържане на търговски или професионални отношения) се документира и съхранява по години и по ред на постъпване за период, **не по-кратък от 5 години** в съответствие на чл. 67 от ЗМИП. За клиентите срокът тече от началото на календарната година, следваща

годината на прекратяването на отношенията, а за сделките и операциите - от началото на календарната година, следваща годината на тяхното извършване.

Чл. 47. Информацията се съхранява по начин, недопускащ използването ѝ за цели, различни от посочените в настоящите правила и ЗМИП.

Чл. 48. (1) Уведомяването по чл. 51 от ППЗМИП се извършва в писмена форма по образец (Приложение № 13) , утвърден от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(2) Към уведомлението се прилагат служебно заверени копия на всички събрани документи за операцията или сделката и за клиента.

(3) В неотложни случаи уведомяването може да се извърши в устна форма с последващо писмено потвърждение в срок до 24 часа.

(4) Неспазването на формата не води до недействителност на извършеното уведомяване.

(5) Уведомяването може да се извърши и по електронен път с квалифициран електронен подпис.

РАЗДЕЛ XIV

БАЗИ ОТ ДАННИ И КЛИЕНТСКИ ДОСИЕТА

Чл. 49. (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 поддържат бази от данни и клиентски досиета, свързани с прилагането на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите правила по отношение на всеки клиент, с който има установени трайни делови взаимоотношения или е извършена случайна операция или сделка, налагаща прилагането на мерки по ЗМИП.

(2) Клиентското досие съдържа само информация, която се събира, изготвя, анализира и съхранява, съгласно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, и настоящите правила, включително и приложенията към тях.

(3) Лицата по чл. 3, ал. 2 периодично преглеждат и актуализират базите от данни и клиентските досиета.

Чл. 50. (1) Клиентските досиета се актуализират периодично.

(2) При необходимост актуалността на информацията се проверява и се извършват допълнителни действия по идентифициране и проверка на идентификацията в съответствие с изискванията на ЗМИП и ППЗМИП, когато:

1. е извършена операция или е сключена сделка на стойност, различна от обичайната за клиента;

2. има значителна промяна в начина, по който се извършват определени операции;

3. на лицата по чл. 3, ал. 2 от настоящите правила е станало известно, че информацията, с която разполагат за съществуващ клиент, е недостатъчна за целите на прилагането на мерките за комплексна проверка;

4. на лицата по чл. 3, ал. 2 от настоящите правила е станало известно, че е настъпила промяна в обстоятелствата, установени чрез прилагане на мерките за комплексна проверка, по отношение на клиента.

(3) Съхранението на базите данни и клиентските досиета, и достъпът на информация до тях се осъществява съобразно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

РАЗДЕЛ XV

ОБУЧЕНИЕ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ НА ИА БСА

Чл. 51. (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и ал. 3 участват задължително в курсове и семинари организирани от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ и при необходимост в организирани от други институции и организации форуми по проблемите на прилагането на мерките срещу изпирането на пари и финансиране на тероризъм.

(2) Задълженията по предходната алинея следва да се прилагат и по отношение на всички новопостъпили на работа служители след приемането на тези правила (Приложение № 6).

(3) Периодично се провежда обучение на всички служители по чл. 3, ал. 1 от настоящите правила относно техните задължения и отговорности във връзка с мерките за предотвратяване на изпирането на пари, както и критериите за разпознаване на съмнителните операции.

(4) Обучението се отчита по образец (Приложение № 12).

Чл. 52. *Всяка календарна година се изготвя план за въвеждащо и продължаващо обучение на служителите на ИА БСА за запознаването им с изискванията на ЗМИП, ЗМФТ и актовете по прилагането им. В плана се включва и текущо практическо обучение, насочено към разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти, и предприемане на необходимите действия при възникнали случаи на съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм (Приложение № 11).*

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Настоящите Вътрешни правила се приемат на основание чл.101, ал.1 от ЗМИП и чл. 9, ал. 8 от ЗМФТ.

§ 2. За неуредените в настоящите Вътрешни правила въпроси се прилагат съответно разпоредбите на ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП.

§ 5. За запознаването си с настоящите Вътрешни правила служителите на ИА „БСА“ попълват декларация по образец (Приложение № 19).

Приложения към настоящите правила и неразделна част от тях са:**ПРИМЕРНИ ОБРАЗЦИ**

Приложение № 1	Декларация по чл. 42, ал. 2, т. 2 от ЗМИП (за видна политическа личност)
Приложение № 2	Декларация по чл. 59, ал. 1, т. 3 от ЗМИП (за идентифициране на действителни собственици)
Приложение № 3	Въпросник по закона за мерките срещу изпиране на пари при регистриране на клиент (кандидат/изпълнител по обществена поръчка)
Приложение № 4	Декларация по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП (за изясняване на произхода на средствата)
Приложение № 5	Чек-лист за идентификация на клиент
Приложение № 6	Чек-лист при назначаване на служител
Приложение № 7	Чек-лист за годишен вътрешен контрол
Приложение № 8	Одобрение за взаимоотношение, операция или сделка с лице по чл. 36 от ЗМИП или от високо рискова трета държава
Приложение № 9	Декларация за източника на имуществено състояние (за лица по чл. 36 от ЗМИП или от високорискови трети държави)
Приложение № 10	Списък на високорисковите трети държави, офшорни зони и др.
Приложение № 11	Годишен план за обучение
Приложение № 12	Отчет от проведено обучение
Приложение № 13	Уведомление за съмнителна операция, сделка, клиент
Приложение № 14	Дневник за съмнителни операции, сделки и клиенти
Приложение № 15	Консолидиран списък на лица във връзка със ЗМФТ
Приложение № 16	Одобрение за прилагане на мерки за опростена комплексна проверка
Приложение № 17	1. Матрица за определяне рисковия профил на клиент (кандидат/изпълнител по обществена поръчка) 2. Методология и критерии за оценка на риска по реда на чл. 98, ал. 4 и 5 от ЗМИП
Приложение № 18	Данни за контакт с лице, заемащо висша ръководна длъжност
Приложение № 19	Декларация от ВПКПИПФТ на Министерство на икономиката